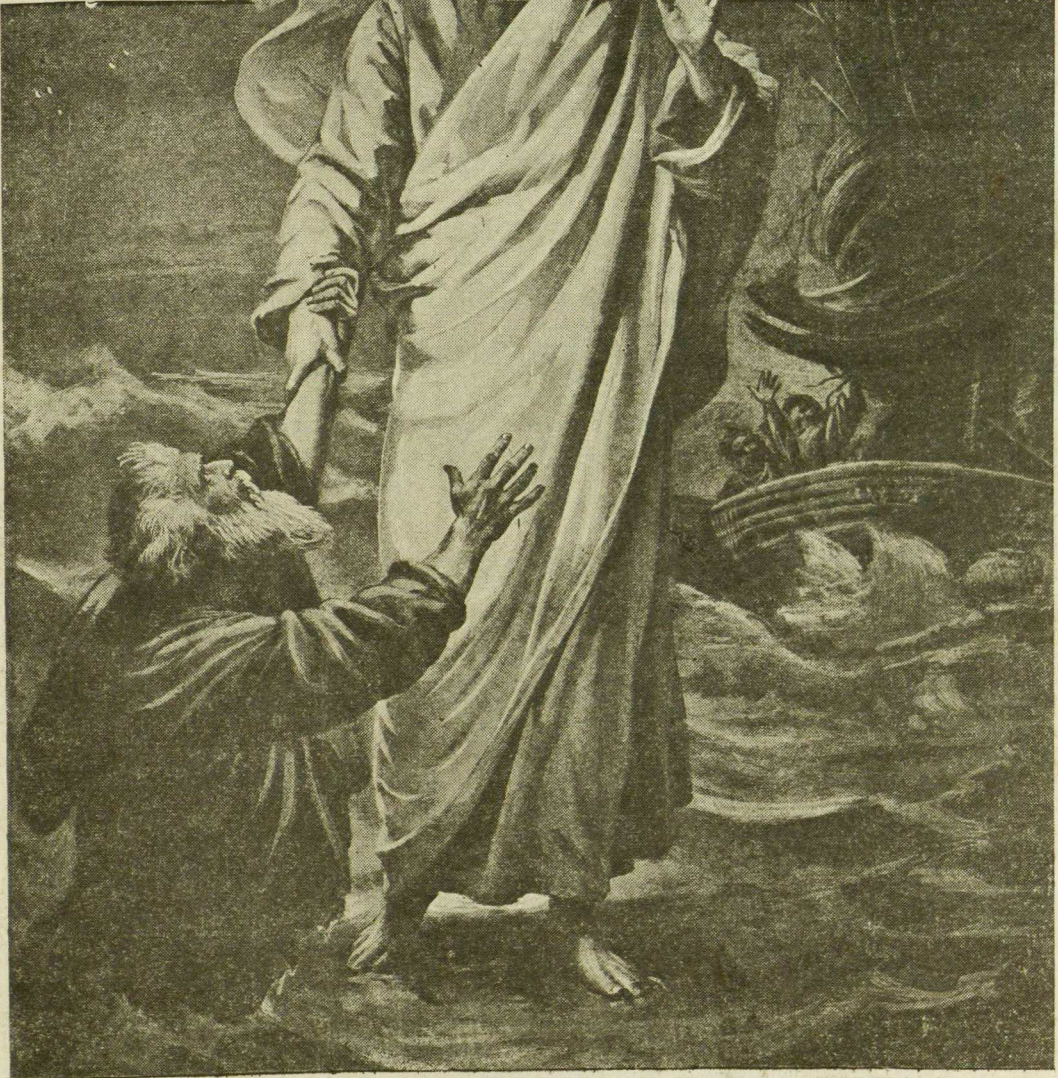

LĀTVAS

No. 45. Metai V

Lāpkr. (Nov.) 7, 1925

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XXIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

L e k c i j a .

PILYP. 3, 17-21; 4, 1-3.

BROLIAI: Bukite mano sekėjai ir žiūrėkite į tuos, kurie taip elgiasi, taip kaip turite pavyzdį mumyse. Nes dangelis, apie kurį aš jums dažnai kalbėjau, (dabar gi ir su ašaromis sakau) elgiasi kaip Kristaus kryžiaus neprieteliai. Jų galas pražuvimas, jų dievas yra pilvas ir jų gyrius susideda iš jų gėdos, nes jie trokšta žemiškų dalykų. Musų gi elgesys yra danguje. Iš ten taip pat mes laukiame Išganytojo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Jis pakeis mūsų žemumo kuną, padarydamas jį panašų į savo skaisnumo kuną ta jėga, kuria jis gali taip pat visa sau pavergti.

Taigi, mano mylimiausieji ir labai pageidaujantieji broliai, mano ūžiaugsmas ir mano vainikas, taip stipriai stovėkite Viešpatyje, mylimiausieji.

Aš prašau Evodiją ir meldžiu Sintikę būti vienokios nuomonės Viešpatyje. Taip pat prašau ir tave, ištikimasis drauge, padėk jom; nes jiedvi su manim darbuosite evangelijai draug su Klemenisu ir kitais mano padėjėjais, kurių vardai yra gyvenimo knygoje.

Jėzus Mano Meilė.

Mokytojai, jeigu aš prasižengiau kame nors šią dieną, pasakyk man! Jeigu aš prasikaltau prieš tavo šventus įstatymus ar suteršiau tavo šventą Vardą, mokyk mane savo aštriose rustybės liepsnose, nes man truksta persergėtojo. Ir kur aš rasiu tokį malonų ir teisingą Persergėtoją kaip Tavyje.

E v a n g e l i j a .

MATO 9, 18-26.

ANUO metu, Jėzui kalbant minioms, štai vienas vyresnysis priėjo, pagarbino jį ir tarė: Viešpatie, mano duktė ką tik mirė; bet ateik padėk ant jos savo ranką ir ji bus gyva. Atsikėles Jėzus sekė jį su savo mokytiniais. Ir štai moteriškė dvylika metų sirgusi kraujo pludimu, priėjo iš paskos ir prisilietė jo drabužio siulės; nes ji pati sau viena sakė: Jei aš prisiliesiu tik jo drabužiui, pagysiu. Jėzus atsigrežęs ir ją pamatęs tarė: Pasitikėk, dukter, tavo tikėjimas tave išgelbėjo. Ir tą pačią valandą moteriškė pasveiko. Atėjęs į vyresniojo namus ir pamatęs vamzdininkus ir užiančią minią, Jėzus tarė: Atsitraukite, nes mergaitė ne numirus, bet miega. Jie gi juokėsi iš jo. Kada minia buvo išvaryta, jis įėjo ir paėmė ją už rankos. Ir mergaitė atsikėlė. Gandas apie tai pasklido po visą aną šalį.

Deja, kaip aš esu silpnas ir pasigailėjimo vertas! Ar kaip šitoji vargingoji nepažebotoji prigimtis veržiasi prie kito daikto, o ne prie Tavo. Aš žinau, kad niekur nėra tiesos, nė atvirumo, nė tvirtumo — tik tai Tavyje. Aš pažįstu žmones; koki jie apgaulingi savo žodžiuose, koki negailėtinai gi savo nuomonėse. Visgi šie žemi palinkimai visuomet kyla mano sieloje ir aš nesugebu susivienyti su Tavimi, Kuris esi amžina Tiesa. Bet aš turiu susivienyti su Tavimi, nors ir žiauriausiais supuliais, kentėjimais ar ašaromis. Nesigailėk manęs, Mokytojai! Tik tai nebausk manęs savo meilės stoka Amen.

Tautos Liga.

Viena didžiausių lietuvių tautos nedorybių yra girtuoklybė. Šitoji nedorybė naikina mūsų tautą, silpnina josios ateitį, mažina tos tautos fizines ir dvasines jėgas. Reikia atminti, kad laiminga ateitis teskirta turtingoms, sveikoms ir doroms tautoms, vienu žodžiu — blavioms tautoms.

Blaivybės padėtis mūsų tautoje yra labai silpna. Lietuvoje gyvuoja "Blai vybės Draugija", išplėtusi savo skyrius įvairiuose šalies kampuose, bet tie visi organizacijos skyriai yra labai neskaitlingi; jinai leidžia savo laikraštį "Sargybą" ir užlaiko keletą valgyklų; Kau- ne turi savo viešbutį — tai ir visas draugijos veikimas.

Paš mus Amerikoje gyvuoja Blai- vininkų Susivienijimas, bet jo padėtis dar menkesnė. Karo metu Blaivininkų Sus- mas sulyginamai gerai gyvavo; tu- rėjo net keletą tukstančių narių ir lei- do savo mėnraštį "Tautos Rytą". Val- džios įvestoji prohibicija sunaikino drau- giją ir josios darbuotę. Buvo manyta, kad prohibicija išblaivins šalį, bet skau- džiai apsilvilt. Smuklė pernešta į šei- mynos virtuvę ir čia jinai vaidina mir- ties vaidmenį mūsų tautoje.

Šitas apsireiškimas suardė darbo pareigos sąvoką. Kam eiti į dirbtuvę sunkaus darbo dirbtų, jeigu namieje galima padaryti lengvas biznis? Kam ieškoti naujų kelių savo ekonominė pa- dėtis pagerinti, jeigu pinigais atneša- mas į namus? Bet ar toksai biznis yra teisėtas, Bažnyčios ir valstybės teisė-

mis leistinas, be svetimos skriaudos? Deja, šitas biznis yra mūsų tautos did- žiausia nelaimė, visomis pusėmis smer- ktinas apsireiškimas.

Virtuvės smuklė įnešė į namus pra- keikimą. Girtuokliai ir svaigalų vartoto- jai neša tenai savo savaitės uždirbtus pinigus. Jų šeimyna paskendusį skur- de; pati ir vaikai suvargę, išalkę, nu- plyšę. Nėra ko nė svajoti, kad vaikai galėtų, eiti aukštesnių mokslų, kad jie sulauktų šviesesnės ateities. Vienu žo- džiu, gyvenimas be laimės, be džiaugsmo ir be vilties. Tėvai, kraujantieji sve- timos skriaudos turtus, laukia vaikų laimės. Bet jie užmiršta, kad Dievo pa- laima nėra kartu su svetima skriauda. Nelaimės, ligos, nepasisekimai sunai- kina svetima skriauda sukrautą turtą.

Sveikata ir už turtą brangesnė. Šiandie gi mūsų tautos sveikatą dau- giausia girtuoklybė naikina. Kiek tai žmonių nusinuodija antsyk, naminės iš- gėrę! Bet kiek ja nuodijamasi diena iš- dienos. Kaip vanduo nuolatos lašėda- mas iškerta duobę akmenyje, taip ir svaigalai, nuolatos pilami į žmogaus vidurius, supudo kuną. Girtuoklių tėvų vaikai gimsta užnuodytais įvairiomis li- gomis, be sveikatos. Gyventi tepradėję, tartum žiedai tepražydę, vysta ir mirš- ta. Nė tėvams senatvėje laimės, nė vi- suomenei naudos. Atžagariai, girtuo- klybės aukos yra sunkenybė visuome- nei. Suvienytose Amerikos Valstybėse Sveikatos Departamentas savomis skai- tlinėmis įrodė, kad visų ligonbučių, ka-

lėjimų, prieglaudų, bepročių namų ir t. t. Įnamiai 90% yra girtuokliai ir girtuoklių tėvų vaikai.

Žmogaus geras vardas yra daug vertesnis už auksą. Bet girtuoklis ir jo šeimyna negali didžiuotis geru vardu ar aukšta šlove. Girtuoklybės dėmė tartum kokia antspauda pažymi visos šeimynos negarbę; su girtuokliu draugauti yra nešlovė; į girtuoklio namus dukterį marčiosna leisti yra nelaimė; girtuokliui niekas nepasitiki, niekur jo liudymu nesiremiama, niekur jo nerekomenduojama; su girtu niekas nenori nė gatvėje susitikti.

Žmogaus šlovė yra išorinis reiškinys ir todėl ne visumet teisingas: žmogų galima mažiau vertinti negu tikrenybėje jisai yra vertas. Bet žmogaus vidurinis reiškinys — dora teikia žmogui jo tikrąją vertę. Atėję į namus girtuokliai ir prisigėrę svaigalų, paleidžia savo nešvarią burną — vaikai visa girdi; jie nesuvaldo savo ištvirkimo — vaikai visa mato. Neištikimybė moterystėje lietuvių tarpe buvo rečiausias atsitikimas, šandie gi naminės smuklės dėka tai paprastas gyvenimo nuotikis. Vaikai pilnai seka savo tėvų teikiamą pavyzdį. Bet kadangi jie už savo tėvus sumanesni, tai jie dar daugiau ištvirksta. Iš namų pabėgti, teisme apsivesti ar ištekėti, krautuvė ar bankas išplėšti tai jau jaunojo proto reiškiniai.

Bet didžiausia nelaimė, kokią girtuoklybė gali žmogui suteikti, yra nemirtingos sielos išganymo praradimas. Girtuoklis žmogus savo visą gyvenimą nelaimingas, nuodėmėje mirdamas ir

amžinybėje nustoja dangaus laimės. Vargas tėvams ir jų vaikams, kuriose šeimynose yra gaminami svaigalai. Tokių, deja, šandie jau reikia tukstančiais skaičiuoti.

Jau prieš 50 metų Žemaičių vyskupas Motiejus Valančius matė mūsų tautos girtuoklybės nedorybę ir dėjo savo visas pastangas tą baisenybę šalinti iš viso Lietuvos krašto. Štai ką jisai sako apie girtuoklybę savo pirmutiniame laiške į tikinčiuosius: "Ką girdžiu, mano vaikai, jog tarp jūsų atsiranda pelų, sudeginimo vertų; atsiranda tokių ukininkų ir ukininkų, vaikų ir mergaičių, kurie nenori išsižadėti degtinės! Kas tai yra, vaikai? Ar jūs nenorite būti mano avelės, nenorite klausyti balso Bažnyčios vyresnybės? Vieni slapta laiko pas save degtinę ir niekam nematant geria; užmiršo neišmintingieji, jogiai nepasislėps nuo Dievo akių. Kiti nebijo visų akyse gerti ir duoda savim piktą paveikslą. . . Ar negana mūsų Žemaičiai ir Lietuviai nuo degtinės privargo per du šimtu metų? ar maža nelaimių išsipylė per tiek laiko ant vargdienių žmonelių? Suskaitykite jus, kurie nenorite klausyti dvasiškos vyresnybės balso, kiek netikėtų mirčių ir laidotuvių be laiko atsitiko iš degtinės! Tas paklydęs žiemos laiku sušalo, anas griovinė įvirtęs prigėrė, šis užtroško, sudegė — o kiek tie visi papiktino nekaltų žmonių! Visos tos baisybės nukris ant jūsų, nes iš jūsų gali vėl atgimti ir praplisti tas maras, užmušantis kuną ir sielą. Jus žemėje supusite, kaulai jūsų į dulkes pavirs ir su vėjais išlakios, o

jūsų piktas paveikslas duos vaisių. Visi tad išvieno meskite seną budą, vienas kitą drauskite nuo degtinės, kad jos nė atminimo tarp jus neliktų, o tuomet išnyks ir karčemos, sutruks tie visi tinklai, kuriais šėtonas gaudė žmones, traukdamas į amžiną prapultį. Jus numirsite, stos nauja giminė, kuri iš pasakų tiktai žinos, kad nuo to priešo save ir savo vaikus išliuosavote, ir melsis už jūsų dušias.”

Tai koki tėviški vyskupo Valan-

čiaus žodžiai, primenantieji tikintiems šito ir busimo gyvenimo nelaimės, kurios kyla iš girtuoklybės. Tuomet buta didelių nelaimių ir baisenybių — girtuoklybės sekmių, bet mūsų laikais josios dar didesnės. Mūsų karta ir numirs, užstos nauja giminė — taip. Bet kokiū budu toji nauja karta minės savo tėvų gyvenimą — ar gerbs ir šventai ją laikys, ar keiks ir prisiminti jų nenorės? Toji vaikų pagarba ar panieka nuo mūsų pačių priklauso. J. N.

Šventumas.

1. Šventumas — liuosas krikščioniškojo gyvenimo tikslas.

Šventumas yra tai tikslas ir pažymys krikščioniškojo gyvenimo! Kas nors čia žemėje trokšta vesti atsakantį krikščioniškajai tobulybei gyvenimą, turi siekti šventumo. Ne visi yra pašauktais į vienuolinį bei dvasinį gyvenimą, bet visi esame pašaukti prie šventumo. Šventumas priguli nuo to, kad Dievą pažintume, Jį mylėtume, Jam tarnautume, kiekvienas savajame luome. Ir taip lygiai šventais privalo būti žemdirbys ir vienuolis, jaunikaitis ir senelis, prasiokas ir mokslinčius. Šventumas, vienas savo asmenybėje, turi tik pasikeičiančius pavydumus; nepajudinamas kaip Dievas, kurs yra jo pradžia, pasiįvairina iki nepabaigiamybės, pritaikytas, Dieviškosios Apvaizdos ranka išskyrstoms pareigoms.

2. Šventumas yra visų pareiga, ir tuo pačiu yra visiems prieinamas.

Dievas yra pilnas saldybės ir tei-

singumo Viešpats; iš kiekvieno reikalauja tiktai to, kas jo galimybė yra nuveikti. Tuo žvilgsniu supratimas šiam pasauly ant nelaimės labai dažnai yra klaidingas. Bažnyčia, kad pripažinti šventumą, išreikalauja aukštai pažengusio tobulumo. Bet ne tik tie yra šventais, kuriuos Bažnyčia kanonizavo ir viešai liepė gerbti. Kad buti šventu, reikia neapykantoj laikyti mirtiną, o net ir kasdieninę nuodėmę; reikia jos saugotis iš visų jėgų, reikia nupuolus greit atsikelti; reikia Dievas mylėti iš viršgamtinio palinkimo. Tas gi viskas yra visiems prieinama; nereikalauja tokią turēt maldos dovaną, kurią turėjo Šv. Teresė, nei tokio mariniškos, kokį sau skirdavos ir dar dabar tesiskiria tiek daugel šventųjų. Tai nereikalauja turēt stebuklų darymo dovanos, kurios buvo pripildyti Apaštalai ir tiek daugel Dievo tarnų.

(Bus daugiau).

Kristaus Karalystē.

(MINTYS MAŠTYMUI).

Pastaba. Paskutinis māstymas apie atgailā sujūdino mūsu sielas gelmes ir mes, eidami šventāju atgailuotoju pēdomis, gailiai apverķē savo nuodēmes pasiryžome pradēti naujā gyvenimā. Mūsu širdys jauēia karšto noro pasiņvēsti visišķai Dievui, siekti tobulybēs aukštybiū.

Bet kurio kelin eiti? Ne kas kitas, tik pats Kristus mums nurodo: **“Aš esmi kelias, tiesa ir gyvybē. Nieks neateina pas Tēvā, tik per Manē.”** (Jo. 14, 6).

Štai kelias, kurio eidami nepaklysim, bet tikrai pasiekti galime krikščionišķosios tobulybēs paēiū viršuniū. Jēzaus gyvenimās yra gyvas paveiklas, sulig kurio mes savo gyvenimā tvarkydami, neabejotinai tapsime šventais.

Tad māstysime Jēzaus gyvenimo paslaptis ir žiurēsime ī tā gyvājī krikščionišķosios tobulybēs paveikslā ir stengsimēs sulig juo savo gyvenimā tvarkyti.

Ižēngdami ī tā šventyklā, mes privalome pirma apsišarvoti tvirtu pasiryžimu eiti paskui mūsu Viešpatī, kad īr kažin ko Jisai īs mūsu reikalautū. Tuo tikslu šv. Ignacijus petiekia māstymā apie “Kristaus Karalystē,” kuris turēs mus greitai nustatyti sekti Jēzaus pavyzdžiū.

1. IŽANGIAMĀSIS PUNKTAS. — Išivaizduok Palestinos sinagogas, miestelius īr miestus, kur Jēzus buvo papratēs mokyti. Išivaizduok gražius Judiejos kalnelius īr derlingās Galiliejos pievas īr malonius Genezareto ežero krantus. Visur ēia Jēzus šaukia visus eiti paskui save.

IŽANGIAMĀSIS PUNKTAS. — Prašyk, kad nebutumei karēias ī šitā Jēzaus šaukimā, bet norīngai īr džiaugsmīngai eitumei paskui savo Vadā īr Karaliū, Jēzū Kristū.

I. PUNKTAS. — Kristus kvieēia visus žmones.

“Mano valia yra užvaldyti visā pasaulī īr visus mano priēšus īr tuo budu īeiti īr mano dangaus Tēvo garbē. Kaš nori eiti su Manim, turi dirbti su Manim, idant dalyvaudamas mano varguose, galētū buti drauge īr tapti mano garbēs dalininkais.” — Taip kalba maloniausis Jēzus īr visus žmones.

1. Svarstyk Jēzaus Kristaus Asmenī. — Yra tai tas pats Dievo-Žmogaus asmuo, kuris teikēsī nužēngti īs Dangaus aukštybiū īr pri-

imti žmogišķajā prigimtī man īsganyti, — kuris mirē del manēs ant kryžiaus, kad aš nepatekēiau īr pragarā drauge su pakēlusiais maištā angelais. Tai yra tas Šlovingasis Viešpats, kurio gailēstingumas neturi ribū, kurs nežiurint mano nedēkingumo, īstraukē mane īs nuodēmiū purvū īr teikēsī pašaukti mane īr savo īsriktūjū skaiēiū.

2. Jēzaus veiksmāi. — Jisai stovi visos žmonijos akyvaizdoje, kaipo jos tikrasis Viešpats īr Valdovas, kaipo Dievas īr Žmogus. O! kad Jisai veikia butū visū žmoniū pripažīntas Karaliumi! **“Teateinie Tavo Karalystē!”**

Jisai šaukia visus īr kiekvienā skyrium. Visi absoliučiai yra kvieēiami eiti paskui Jī, īsapažīstant Jo mokslā īr laikant Jo īsakymus. Visi kvieēiami, bet *lygtinai*, laikyti evangelijos patarimus.

Ar aš nēsu pakviestas ypatingu šaukimu sekti evangelinēs tobulybēs? Gal Kristus tarē man: **“Jei nori buti tobulas,”** īr īkvēpē man noro, troškimo buti tobulu.

O kad aš nebuēiau nekuomet kurēias īr šitā Jēzaus šaukimā! O kad norīngai visuomet klausyēiau Jo balso!

3. Jo Žodžiai. — Trumpas yra Jēzaus šaukimas. **“Mano valia yra užvaldyti visā pasaulī īr visus mano priēšus īr per tai īeiti īr mano Tēvo garbē.”**

Tuo tikslu Jisai nužēngē īs dangaus īr šitā žemē. Jo švenē. Širdis negalējo pakēsti, kad žmonija lyg kokia sriaunus upynas plaukē īr pragaro gelmes. O stebētina Mano Dieve īr Karaliaus Mēilē īr Gailēstingumas!

“Užvaldyti visā pasaulī” — paduoti visus žmones, jū širdis po saldžiu neturto īr nusižeminimo jungo, po dangišku nekaltybēs īr skaistybēs īstatymu, kur visi īsapažīntū dievišķājī tikējimā īr darytū gerū darbū, kad lavīntūsi tobulybēs patarīmais, kad siektū kuoaukšēiausio šventumo laipsnio.

Koks mano Karaliaus gerumas ir malonumas!...

O garbės Karaliau! užvaldyk mano širdį visiškai ir amžinai! "Ir visus mano priešus." — Kas gi yra šitie priešai? Tai mano blogi palinkimai, tai mano linkimas prie nuodėmės. Tai mano kuniškumas, mano puikybė, mano godumas. Kunas, pasaulis ir piktoji dvasia...

"Kas nori teina su Manim." — Visi yra kviečiami. Bet mano Karalius trokšta, kad citų iš liuso noro. Jo karalija susidaro iš pasiaukojimo, meilės. Ar gali kas atsisakyti nuo šito meilingo Jėzaus kvietimo?...

"Turės dirbti su Manimi". — Kokia garbė ir smagumas dirbti drauge su dieviškuoju Karaliumi!

"Kad per tai dalyvautų ir mano garbėje." — Koks duosnumas! Jėzus atlygina karališkai. Iš prigimties mes esame Jo vergais. Iš Jo malonės tampame Jo draugais.

Nebaisus yra mums darbas, — kai žinome, kad Jėzus su mumis dirba ir mums padeda.

II. PUNKTAS. — Kaip žmonės priima Jėzaus Karaliaus kvietimą?

1. Daug žmonių *visai nepaiso* Jėzaus kvietimo, bet priešingai atmeta jį ir nusistatę yra nieko nedaryti dėl Jėzaus. Tie neturi nei tikėjimo nei gerų darbų. Nemaža tokių tarpe yra katalikų — kurie kataliko teturi vardą. Tie žmonės seka paskui pasaulio tuštybes, tarnauja savo piktiems geidimams, klauso šetono įkalbėjimų, ieško smagumų ir garbės. Tie neturi jokio supratimo, jokio dėkingumo, jokios meilės ir pagarbos Jėzui. Daug jų lieka sąmoningai už Kristaus Bažnyčios durų, daug kitų atsiskyrė nuo Jos.

Jie visi pasidarė Kristaus Karalijos priešui, tarnaudami klaidai ir nuodėmei, persekidami Kristaus tikrus pasekėjus, leisdami įstatymus priešingus Kristaus Bažnyčiai ir kitais budais platindami šetono karaliją ant žemės.

Paklausk, ar ir tu kartais nebuvai kuomet šitų Kristaus priešų tarpe?

Kaip turėtum susigėdinti ir parausti?

2. Daug tiesa, priima Jėzaus kvietimą, bet tik tiek, kiek iš jų nereikalaujama jokios ypatingos priedermės.

Jie nesisiūlo patys teikti patarnavimo Dieviškajam Karaliui.

Tai yra paprastieji katalikai, kurie paprastai vengia mirštamios nuodėmės bijodami buti pasmerktais amžinai, bet jie visai nepaiso atleidžiamosios nuodėmės. Jie neparodo nei kiek tos kilnios širdies, to uolumo dėl Kristaus Karalystės. Jie pasitenkina tuo menku tarnavimu, už ką Dieviškasis Karalius užlaiko juos pašvenčiamosios malonės stovyje.

3. Bet yra nemaža ir tokių katalikų, kurie eina toliau, aukodami savo turtus ir gabumus Kristaus tarnybai. Tai yra praktingi katalikai, kurie ne tik užlaiko ištikimai prisakymus, bet pašvenčia ir savo turtą, ir laiką, ir energiją Bažnyčios reikalams, teikia pagalbos vargšams, mokina nemokančius. Jie nepasitenkina vien tik tuo, ką Bažnyčia būtinai reikalauja, bet eina dažniau prie šv. šv. sakramentų ir atlieka daug gerų darbų. Tai yra geri katalikai, kurie už savo pasišventimą gaus nuo Kristaus gausaus atlyginimo. Čia jie tvers Dievo malonėje, džiaugdami širdies ramybę, o danguje dalyvaus Kristus amžinoje garbėje. —

Apie šitą žmonių rušį sako šv. Ignacijus: "Turėdami proto ir supratimo, aukoja save visa darbu."

III. PUNKTAS. — Kaip vienuolis privalo priimti Kristaus kvietimą?

1. "Bet yra kai kurie — sako šv. Ignacijus — kurie parodo didesnio troškimo ir pasišvenčia visiškai tarnystei savo Amžinajam ir Visuotinam Karaliui."

Tai yra asmens. kilnios širdies, kurie, norėdami padaryti kuodidžiausią pažangą tobulybėje, visiškai pasiduoda Aukštesniajai Dievo valiai.

Parodyti didesnę meilę — mūsų Išganytojui, kuris mus numylėjęs apėmė kryžiu; Jam atsiduoti visiškai, Jam atlyginti ypatingu budu už Jo meilę, tapti Jo nuosavybe, — tai yra mintys, kurios versta verčiau ne vieną stoti į vienuoliją.

2. Bet meilė neprivalo likti vien tik troškimu — Ji eina prie darbo. Dėlto šv. Ignacijus pažymi, kad tie asmens, kurie ypatingu

budu pašvenčia Jėzaus tarnybai — ne tik aukoja savo visą asmenį darbui, bet “uoliai kovoja prieš kuniškumą, prieš kuno ir pasaulio meilę.”

Prieš Kuniškumą — t. y. prieš palinkimą tenkinti savo kuro geidimus, prieš ieškojimą patogumo ir kuno smagumų, pasirinkdami neturtą ir varginimą.

Prieš kunišką meilę: t. y. prieš neprideramą prisirišimą prie asmenų, prieš norą būti giriamu ir mylimu kitų, ir prieš nepamėgimą, kurį jaučiame prie kitų dėl jų silpnybių ir ydų.

Prieš pasaulio meilę: t. y. prieš ieškojimą garbės ir pagyrimų, pasirenkant pažeminimus ir paniekinimus.

Sulyginamai maža tėra krikščionių, kurie supranta šitą dalyką, kad, jei Kristus atėjo užkariauti savo priešus, mūsų geidulus, tai ir mes privalome, Jo malonei padėdami, ir gi pakelti griežtą kovą prieš savo naminius priešus. —

3. Teneužmiršta tie, kurie priklauso prie

šitos asmenų rūšies, kad privalo “veikti prieš” (agere contra) mūsų blogus palinkimus ne tik ta prasme — kad gintųsi, bet kad pultų patys priešą, kad kasdien darytų pažangą tobulybėje.

Reikia juk žinoti, kad, jei kas nori kitų širdyse steigti Kristaus Karaliją, privalo ją pirma savo paties širdyse sutvirtinti.

Argi aš nesu tuo įsitikinęs? Juk, argi aš nežinau, kad mano visas veikimas žmonių tarpė be to negali turėti pastovaus pasisėkimo? Jei aš noriu, kad kitų širdyse degtų Kristaus meilė, kad kitų širdys būtų visai atsidavusios Kristui, reikia pirma, kad ji degtų karštai mano paties širdyje, kad aš pats bučiau pilnai atsidavęs Kristui.

“Ateik Karalystė Tavo” — kasdien aš kalbu — Ateik — pirma į mano širdį, kad galėčiau ją kurti kitų širdyse.

Pažvelgk, ar Kristaus Karalija viešpatuoja tavo širdyje?... Kas reikia daryti, kad ji pilnai ateitų?...

Ž I E D E L I A I

Išėivio Likimas.

Gyvendamas New York'e pažinau vieną seną žmogų, kuris pirmutiniais emigracijos metais buvo atvykęs iš Lietuvos. Jisai buvo paprastas darbininkas, bet labai prakilnios sielos žmogus. Gyvenimo smugiai suardė jo laimę, kuri greičiausia niekumet jam ir nešvietė. Tai buvo nelemto likimo palaužta siela, daug kitiems dirbusi, daug kentėjusi ir pagaliau visų apleista ir užmiršta. Dar ir šią dieną aš negaliu užmiršti mano paskutinio pas jį atsilankymo įspudžių.

Buvo šaltas žiemos vakaras: spei-

gas draskė ausis, šiaurės vėjas be pagisailėjimo raižė veidą su nepaprastu įnirtimu. Aš, nekreipdamas dėmesio į praeivius, pasitaisęs kalnierių nusiskubinau pas savo gerąjį pažįstamą, kuris tuomet labai sirgo. Į pusvalandį buvau jau namuose. Užlipęs ant penkto aukšto, pabarškinau į duris — tylu. Veriu — atsidaro. Kambarįj tamsu, šalta, kad net dantys barška. Užbraukiau degtuką ir užsižibinau gaza. Dairaus — kambarys tuščias; įeinu į kitą — guli lovoje kokio tai žmogysta. Pažinau savo

mirštantį tautietį. Prisiartinęs prie lovos, pasveikinau: "Labą vakarą tams-tai! Kaip sveikata? paklausiau.

— Jaučiuosi labai blogai, ypatingai nuo vakar. Drebulys nesiliauja nė valandėlės manęs krėtęs — atsakė prislegtu balsu lignonis.

— Žinote ką, tamsta, čia ir sveikiausiam be abejo reiktų sirgti. Kodel niekas krosnies nepakuria?

— Čia krosnies suvis nėra ir vyrai namo dabar niekumet nepareina; jie guli su Jurgiu ofise.

— Ar Jurgis buvo atėjęs?

— Jo nėra namie; jisai su reikalais išvažiavo į Pensilvaniją.

— Ar gydytojas tamstą lanko?

— Nelanko. Ką jisai čia veiks; aš pinigų neturiu. Kiek aš čia, varge, užsidirbu, tai ir pravalgau. O vėl ką gydytojas savo pastangomis gali padaryti, kuomet giltinē jau galanda savo dalgį?

— Tamsta truputį nušalote, atsigulėte į lovą — raminau — tai jau ir apie mirtį tuoj mąstote.

— Ką čia, brangusai, svajoti apie pagijimą. Juk, viena, aš jau iš senatvės sergu ir laikas jau vieta jaunesniems užleisti.

— Kokia čia senatvė 60 metų! Žmonės sulaukia 80-90.

— Brolau! aš tebėsu dar tik 50 metų, bet gyvenimo smugiai suėdė mano sveikatą... Visą amžių mane kankino noras darbuotis, darbuotis labai mūsų brolių... ir luomą buvau pasirinkęs sau tinkamesnį, bet likimas kitaip skyrė...

Aš sėdėjau ant galo lovos ir žiu-

rėjau į tamsų, keistą lignonio veidą, apšviestą gazo šviesos spinduliais, nuo kurių veidas darėsi dar keistesnis. Lignonis sunkiai alsavo, matyt, kankino jį liga ir jaunystės atsiminimai, bet aš nedrįsau jo klausti, nors mane tai labai interesavo. Tačiau, truputį pamąstęs, suradau sakinį palaikyti šiai kalbai.

— Tamsta sakote, tariau, darbavotės labui mūsų brolių, bet kokiu budu, ar kaip dabar mes jį suprantam, ar kitaip?

— Taigi tame ir dalykas, kad tokiu budu kaip jį dabar kad suprantame.

— Bet, tamsta, tokių darbininkų prieš 30 metų buvo labai maža. Ir abejoju ar buvo net apie tokį darbą svajotojų.

— Brolau, netik svajotojų, bet ir darbininkų buvo, tik labai maža! O priešų, deja, gana daug... Kad ne priešai...

— Ar, tamsta, dar daug turite jaunystės draugų?

— Taip, turiu. Bet jie manęs jau senai nepažįsta. Kiti jau mano, kad manęs nė gyvo nėsama.

— Ar jų nors vienas su tamsta susieina, ar susirašo?

— Ne, jie visi gyvena Lietuvoje. Kad likimas man butų skyręs laimužę tokią kaip jiems, tai ir aš gyvenčiau savo brangiojoje tėvynėje...

— Aš tamstos visai nesuprantu, tariau jam, nors gerai visa supratau ir nuo kitų buvau girdėjęs, bet man įdomu buvo plačiau sužinoti apie šio keisto žmogaus gyvenimą ir darbus.

Lignonis sutraukė skruostus, lyg norėdamas ką atminti ir, truputį pasi-

krutiņēs, tarē: Brolau, jau laikas skirtis su šiuo pasauliu ir žengti į aną, Aukščiausiojo prirengtą mums už mūsų gerus darbus... Mano brangusai, (pradėjo karštai kalbėti ligonis) aš savo gyvenimo atsitikimus slėpiau, kaip kokius užburtus, slaptus daiktus. Mano gyvenimo tikrai niekas nepažįsta ir nežino kas aš per vienas, nors ir pasenau... Aš tau papasakosiu savo gyvenimo prietikius, bet meldžiu tavęs niekam mano pažįstamųjų neišsitar — jįsai buvo slaptu, te ir pasilieka slaptu. Baigdamas nunai savo amželį, prisimenu pergyventus vargus ir man darosi lengviau, kad daugiau nuopelnų nusiėsiu pas Visagalį...

Ligonis pradėjo smarkiai kosėti, bet atsikvėpęs visa krutine, iš kurios pasigirdo žiaurus gvargždėjimas, tesė savo kalbą toliau: Mano gyvenimas buvo iš vargų nupintas ir ašarų nulietas... Aš esu kilęs iš N. parapijos. Musų buvo du broliu ir sesuo. Man mokslas gerai sekėsi, todėl tėvas išleido į gimnaziją mokintis. Paskiau, išbuvęs kelis metus gimnazijoje, jausdamas savyje pašaukimą kunigų luoman, įstojau į dvasinę seminariją... Dar eidamas į pradinę mokyklą aš pamėgau skaityti lietuviškai, nes mano tėvui klebonas dažnai atsiųsdavo po mąišą knygų, kurias jįsai turėdavo išdalinti tarp saviškių. Tas visas darbas, kaip žinoma, buvo varomas slaptai. Gimnazijoje susipažinau su keliais aukštesnių klasių mokiniais, jau vykinančiais tas pačias idejas, apie kurias aš dar tik svajojau. Įstojęs į seminariją, radau jau daug draugų,

kurie sekmingai darbavosi tautos atgaivinimui. Iš to visa labai džiaugiaus, kasdien pyniau naujus planus ateičiai: ką veiksiu, kaip darbuosiuos parapijoje, baigęs seminariją ir t. t. Dėkojau širdy Aukščiausiam, kad pasitaikė gyventi tokiose aplinkybėse, jog įgijau tvirtą tautinį susipratimą... Buvau laimingas... Tik, deja, neilgai.

Vieną kartą pavieto žandarai padarė pas mane kratą. Buvo rasta visokių lietuviškų, Tilžėje spaustų, knygų ir mano rankraščių. Kad nepakliuvus į žiauriasrusų valdžios rankas, apleidau seminariją ir brangią tėvynę — Lietuvą... Atvykau į šį kraštą. Čia prisiėjo dirbti sunkiausi darbai. Daug vargau... Daug dirbau ir tautinėje dirvoje. Organizavau draugijas. Platinau lietuvių kalba rašytas knygas ir laikraščius, šelpiau tuos, kurie už mane mažiau turėjo... Bet štai netikėtai sunkiai susirgau. Visi mane apleido. Pinigai sutaupyti išsibaigė ir... atsiradau didžiausiame skurde...

Ligonis nutilo. Jo krutinė sunkiai kilnojosi. Graudu man buvo žiūrėti į tokį tvirtos valios žmogų, kuris tiek daug mums dirbo ir dabar taip turi vargti... Guli šaltame, drėgname, kambaryje, skarmalais apsiklojęs; vienas, visų apleistas, galvą padėjęs ant suplyšusio, nudėvėto priegalvio. Aš negalėjau susilaikyti nuo ašarų, bet jų ligoniui parodyti nenorėjau... Palinkėjęs greito pasveikimo, apleidau jo šaltą kambarėlį...

* * *

Už keletos dienų jįsai mirė. J. N.

Katalikų Pasaulys

KANADA. — Taranos apaštalinis administratorius antvyskupas Gauthier neseniai išleido į savo valdomos diecezijos tikinčiuosius laišką, ragindamas kreipti dėmesį į sekančius klausimus: 1) tikybos plėtimas; kadangi tikybinių dvasia lengvai pas žmones atšala, reikia kuo daugiausia platinti tikybinių turinio knygų, laikraščių ir įvairiausių brošiūrų. 2) kreipia žmonių dėmesį į nešvarių teatrų lankymą ir jų finansinį rėmimą; katalikams tai daryti yra nuodėmė. Ir 3) kiekvienas pilietis talaiko savo pareiga balsuoti rinkimų metu ir visumet stengtis balsuoti už gerus teisingus žmones, kad tokiu būdu šalies valdžia pilnai būtų tinkama atstovauti vietinių žmonių reikalus ir gintų jų tikybinius įsitikinimus.

TĖVAI KAPUCINAI SIRIJOJE. — Tėvų Kapucinų įstaigos Sirijoje yra puikiausiam stovyje. Visą darbuotę galima pažinti iš sekančio sumetimo: dabar yra 8 misijos. Keturi yra Libane — Beirut, Abey, Baabdat ir Gazir; dvi Sirijoje: Nitiochijoje ir Koderbek-Sonedieh; ir dvi Cilicijoje: Mersinoje ir Tarse. Kiekviena šių misijų turi savo darbuotės tinklą iš švietimo, galestingumo ir misijų įstaigų.

Libane jų vardu sesers vienuolės veda 3 prieglaudą. Viso čia yra 73 žmonės, jų tarpe 26 misijonieriai kapucinai, 11 seserų, 13 pagelbininkų tretininkų ir 23 tarnai pagelbininkai. Misijų prieglaudose yra 420 našlaičių. Seserų prieglaudose 362 našlaičių. Tikybos plėtimui daugiausia paramos teikia tretininkai, kurių skaičius siekia 3,640 asmenų. Yra du ligonbučių — Antiochijoje ir Abeyj.

Švietimo darbas irgi nepamirštas. Yra dvi draugijos jaunimui skirtos; viena spaustuviė arabų ir prancuzų kalbomis ir dvi mokyklos įvairiems amatams.

Šitas visas darbas turi užtektinai savo lėblymų ir vargo. Didžiausio vargo teikia valdžia. Pernai valdžia tas mokyklas buvo uždariusi, kadangi jose ant sienų kabo krikščionybės ženklai — kryžiai; paskui prisikabino prie

seserų vienuolių, kad josios ant krutinės vietai kryželį nešioja. Dabar į tas mokyklas reikia įsileisti turkus mokytojus ir juos reikia brangiai apmokėti; viena gera, kad daugiau kaip 3 mokytojų nereikalaujama. Nors yra ir vargo, bet per tuos vargus darbas tobulėja ir gaunami geresni vaisiai.

ITALIJA. — Pranešama iš Romos, kad šv. Tėvas Pius XI šių metų pabaigoje paskelbė naują šventę — Jėzaus Kristaus viešpatavimą pasaulyje. Šiuomi reikalu Vatikane yra ruošiamas šv. Tėvo laiškas, kurį paskelbs šv. Tėvas 31 dieną gruodžio, 1925. Jau šv. Tėvas Leonas XIII norėjo visą pasaulį pašvęsti švenč. Jėzaus Širdžiai. Jisai net kalbėjo ypatingą maldą į Saldž. Jėzaus Širdį, pradedant šventuosius metus 31 d. gruodžio, 1899 ir tą pačią maldą kalbėjo, baigdamas šventuosius metus 31 dieną gruodžio, 1900.

* * *

Įvairios kongregacijos, kurios užsiima misijomis stambeldžių kraštuose, neseniai patiekė savo darbuotės skaitmenis. Savo globoje josios turi vieną milijardą 066,229,158 stambeldžių, 27 milijonus atskalunų; šitų visų tarpe gyvena 12,964,147 katalikų, dėka misijonierių darbuotei. Šitam sunkiam darbu dirbti esama 12,712 kunigų misijonierių, kurių tarpe yra 4,095 kilusių iš vietinių gyventojų. Kunigams misijų darbą dirbti padeda 65,641 mokytojų ir katekistų. Visos misijos yra padalintos į 66,497 stočių, (kuriose yra 44,535 bažnyčių ir koplyčių, suvirš 40,000 pradinių mokyklų su 1,700,000 mokinių. Aukštųjų mokyklų — 462 profesinės, 875 aukštesnės mokyklos, 144 kolegijos ir 8 universitetai; šitose aukštesiose mokyklose yra 100,000 mokinių ir studentų. Čia reikia dar priskaityti ligonines, suvirš 1,660 prieglaudų, ukių, dirbtuvių, vaistinių ir spaustuvių. Štai kokis yra vaizdas, kalbant šv. Tėvo Piaus XI žodžiais, tosios misijonierių Kristaus vinyne darbuotės.

* * *

Jau devinti metai kaip Italijoje gyvuoja ir klesti kunigų draugija, kurios užduotimi yra apsigynimas nuo įvairių išorinių užpuolimų. Jiniai vadinasi "Italijos Dvasiškosios Draugijų Federacija". Dabar turi apie 20,000 narių 258 vyskupystėse. Viso gi Italijoje yra 70,000 kunigų ir 300 vyskupijų. Tą federaciją įkurė kun. Don Nazreno Orlando, Sienos miesto vienos bažnyčios klebonas. Šitoji federacija buvo įkurta su tikslu apginti kunigus prieš teismus, nekaltas apšmeižimo aukas ir aprupinti visus dvasiškosios ekonominius, administratyvius ir legislatyvius reikalus.

BRAZILIJĄ. — Valdininkų rinkimų metu visose šalyse yra teikiama daug gražių piliečiams prižadėjimų, kurių paskui niekas ir niekam nepildo. Su Brazilijos respublikos prezidentu visai kitaip buta. Jisai savo pareiškimą padavė keliais sakiniiais. Ir žmonės jį išrinko. Prezidentas Fernandez prieš rinkimus padavė šitokį pareiškimą: "Jeigu jus mane išrinksite, tai aš jums prižadau, kad busiu visų žmonių prezidentu, gerbdamas Konstitucijos mintis ir žodžius. Kas aš esu? Aš esu katalikas, Apaštalinės Romos Bažnyčios narys, tai visa ką aš galiu apie save pasakyti." Daugiau nereikėjo, žmonės suprato ir jį išrinko. Vyskupas Van de Caloen davė pareiškimą, kad prezidentas Fernandez žmonių neužvylė. Atžagariai, jisai suteikė kraštui laimės.

PRANCUZIJA. — Šita šalis yra žinoma savo nekatalikiška valdžia. Josios veikimas griežtai atkreiptas prieš Bažnyčią kovoti visa, kas yra katalikiška. Kodel taip yra? Reikia pažūrėti kas yra per vieni tie, kurie šalį valdo. Štai iš parlamento atstovų 33 yra persiskyre su savo moterimis ir 7 atstovai dabar yra padavę teisman prašymus, ieškodami atsiskyrimo. Ar gi žmonės patys neturėdami jokios katalikiškos dorovės, gali leisti kraštui naudingus katalikiškus įstatymus. Aišku kad negali. Koki atstovai, tokia ir valdžia — toki ir josios įstatymai.

PRANCUZIJA. — Lotaringijos katalikiš-

kas jaunimas turėjo savo kongresą, kuriame dalyvavo 800 atstovų. Dalyvių tarpe buvo ir keletas vyskupų, kurie pareiškė savo nuoširdžius linkėjimus ir suteikė katalikiškam jaunimui savo tėvišką palaiminimą. Šitos jaunimo organizacijos dvasiniais vadais yra įžymus krašto dvasininkai kunigai ir vyskupai.

PRANCUZIJA. — Šįmet šv. Tėvas išpažino šventa Bernadetą Soubirous, kuriai iškilmių į Lourdą suvažiavo daug žmonių. Apskaičiuojama, kad tą dieną Lourde buta 300,000 katalikų, daug vyskupų ir kardinolų. Iškilmės buvo kuopuikiausios. Žymėtina, kad iškilmėse dalyvavo ir šv. Bernadetos giminių, butent josios brolis su savo vaikais ir anukais.

PRANCUZIJA. — Praneuzų blaivininkų organizacija, vadinama "Aukso Kryžius" Bretanijos mieste Quimper turėjo savo seimą, kurį pasveikino organizacijos protektorius Belgijos kardinolas Mercier. Seimo užduotimi buvo patirti dabartinė blaivybės padėtis Prancuzijoje. Pasirodė, kad karo metu sumažėjimas blaivybės vėl dabar pradėjo didėti. Seimas išdirbo tam tikras taisykles, kuriomis naudojantis reikia pradėti kovoti girtuoklybės plėtimasis. Šitame seime dalyvavo daug svečių ir iš svetimų šalių. Patsai šv. Tėvas prisiuntė savo pasveikinimą ir apaštalinį palaiminimą.

BELGIJA. — Kardinolas Mercier ir visi Belgijos vyskupai pasiuntė pasveikinimo laišką kun. Dom. Lambert Bauduin, kuris ruošia planą skubesniajam ir lengvesniam susivienymui Rytų Bažnyčios su Vakariais. Šita mintis šandie jau yra prinokusi ir abi pusi pradeda tuo klausimu sparčiau rupintis, kad vėl įvyktų "viena avidė ir vienas Ganytojas."

ITALIJA. — Krašto valdžia išleido įsakymą, kuriuomi draudžiama laikraščiams talpinti žinių ir aprašymų kruvinų prasikaltimų, dramatinių ir skandalinių žinių, kurios ne auklėja, bet labai tvirkina jaunimą. Lygiai yra draudžiama ir teikti kam nors panašias žinias. — Toksai įstatymas yra butinai reikalingas ir čia pas mus Amerikoje.

Lietuvos Žinios

Respublikos Prezidentas išvažiavo gydytis į užsienį. Gydomosi kurorte žada buti kelias savaites. Resp. Prezidentą pavaduos Seimo pirmininkas p. V. Petrulis.

Išvyko daug darbininkų Prancūzijon. Vienas prancūzų emigracijos biuras, Lietuvos valdžios sutikimu samdė darbininkus Prancūzijon lauko darbams. Viena darbininkų partija jau išvyko, kita bus išvežta netrukus. Daugiausia važiuoja darbininkai iš Kauno miesto ir apskritys.

Numatomas didelis tranzitas. Nesenai Miunchene įvyko Vokietijos Lietuvos ir Rusijos susisiekimo konferencija, kurioj nustatyta geležinkelių tarifų taisyklės tranzito kroviniams. Netrukus prasidės Rusijos javų išvežimas į užsienį. Del to numatomas didelis tranzitas per Lietuvą.

Įdomi iškasena. Obšrutų kaime, Vilkaviškio apskrityje ukininkas Merkšaitis beariant iškasė labai įdomų senovės akmeninį skustuvą. Toki senovės skustuvai yra labai branginami, nes jų surasta iki dabar tik 3 — vienas jų Krokuvos muziejuje Lenkijoje, antras Karaliaučiuje ir trečias pas mus. Visi trys akmeniniai skustuvai iškasti Lietuvoje. P. Merkšaitis savo radinį atidavė miesto muziejui.

Caro šalininkai Lietuvoje. Politinė policija neseniai susekė Kaune rusų monarchistų organizaciją, kurioje nariais buvo buvę caro karininkai ir valdininkai rusai. Organizacijos tikslas buvo, įvykus Sovietų Rusijoje perversmui monarchistų naudai, bematant padaryti panašų perversmą ir Lietuvoje.

Mirimai ir gimimai. 1925 m. pirmame pusmety mirė 18.824 žm., jų tarpe 5.314 vaikų iki 1 metų amžiaus. Vedybų skaičius per pirmą pusmetį siekia 10.709, o gimimų skaičius — 33.957. Mirimų ir gimimų skaičius šių metų pirmam pusmety yra truputį didesnis, negu praėjusių metų tuo pat laiku, o vedybų skaičius mažesnis.

Didelis potvynis. Nemunyno apylinkės,

Prūsų Lietuvoje, kur gyvena daug lietuvių, labai nukentėjo nuo potvynio, kuris ištiko del dažno lietaus rugpiučio mėnesyje. Žmonės bulves kasa įbridę į vandenį; pievos apsemtos, šienas ar atolas supuvo arba vandens apsemtas.

Istatymas dñiams saugoti. Klaipėdos Krašte, tarp Baltijos jurių ir Kuršių marių siaurame ilgame smėlio ruože, apaugusiam negausinga augmenija, iš senai yra keli šimtai ełnių. Medžioti juos griežtai draudžiama. Nesenai Klaipėdos Krašto direkcija išleido įstatymą, kuriuo baudžiama kalėjimu nuo 4 savaičių ligi 1 metų arba pinigine bauda nuo 3000 ligi 15.000 litų, kuris naikina arba gaudo ełnius.

Koperacijos sandėlio apyvarta. Lietuvos Koperacijos Bendrovių Sąjungos sandėliai per šių metų pirmą pusmetį padarė prekių apvartą sumoje 3.068.209 litų 27 ct.; pareitais metais tuo pat metu sandėlių apyvarta siekė tik 2.425.628 lt. 52 ct.

Statys Klaipėdoj lietuvių gimnazijai namus. Projektams paruošti krašto direktorija paskyrė dvi dovanas 1000 ir 750 litų.

Tvarkys vokiečių kapus. Vokiečių atstovybė Kaune ruošiasi tvarkyti žuvusių didžiojo karo metu vokiečių kapus Lietuvoje Kauno kapinėse vokiečių kapai sutvarkyti ir pastatytas paminklas.

Lietuvos lakunai kalėjime. Netikėtai vėjo nunešti į Vilnių du Lietuvos lakunai lenkų valdžios areštuoti ir išgabenti į Gardiną, o jų erlaivis pastatytas Vilniuj Porubankos aerodrome.

Lenkai nusistatę pasiulyti Lietuvai pakeisti lakunus į du lenkų karininkus, esančius Kaune. Be to, lenkai atiduotų Lietuvai aeroplaną tik ta sąlyga, jei Lietuva duotų Lenkijai karo metu išvežtus Vilniaus bažnyčių varpus.

Vilniaus ekonominis skurdas. Bedarbių skaičius diena iš dienos ėia didėja, nes pirkliai, bankai ir įvairios įmonės, del nepakenčiamų sąlygų, bankrutuoja. Zlotas krinta.

MUSŲ DARBAI

WORCESTER, MASS. Dvyliktasis Marijonų Kolegijos Remėjų skyrius Worcesteryje gana dailiai gyvuoja. Ypač smarkiai veikia musų skyriaus valdyba. Į M. R. skyriaus valdybą įeina: Pirmininkas, *Jonas Vaitkus*, pagelbininkas, *Vladas Rimša*, raštininkas *Jonas Stasaitis*, kasininkė *Ona Čirvinskaitė*.

Rugsėjo 20 dieną surengėme Marijonų Kolegijos naudai pikniką. Piknikas dailiai pavyko. Visas bilas apmokėjus pelno pasiliko \$29.26. Žinome, kad tai nors nedaug, bet musų piknikas Bernaičių Kolegijos naudai, rodos, buvo pirmutinis. Kitos kolonijos lai kuo kitu pasirodo.

Be to, gavome vėl spetynėtą naujų Remėjų. Prieš Kalėdas manome padaryti smarkų narių vają, nes mums labai rupi, kad steigiant Bernaičių Kolegiją Marijonai kuodaugiau turėtų paramos. Nes jeigu jie neįstengs pastatyti, tai daugiau niekas bernaičiams lietuviams Kolegijos Amerikoje nepastatys. *Jonelis.*

BRADDOCK, PA. Musų kolonija buvo smarkiai subolševikėjus, bet pasidarbavus gerb. kun. P. Garmui, dabar visai kitaip yra. Net ir bolševikuojantieji grįžta bažnyčion. Parapija vis dirba, kruta. Parsidavėme seną kleboniją, pasistatėme arčiau bažnyčios naują.

Gera mums, nes dvasios vadas mums uoliai padeda. *Jonas iš Krumų.*

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJAI.

Visa musų katalikiškoji išeivija jaučia ir supranta, kad kolegija bernaičiams būtina yra reikalinga. Tą aukštosios mokyklos naudą ypač supranta tos kolonijos, kur veikia pradžios mokslo parapijų mokyklos. Tas mokyklas kas metai šimtai bernaičių baigę eina mokslus į airių, lenkų, francuzų, čekų ir kitų High Scholles ir Kolegijas. Tenai jie negauna lietuviškai savo sielai galimybės išsivystyti, priešingai, — žuva labai dažnai ne vien tautai bet ir Bažnyčiai. O savo Kolegijos iki šiol lietuviai neturime pastatę bernaičiams. Kas gi musų išeivijai paruoš jaunosios kartos vadus? Ar lenkai su airiais, bei francuzais? Tikrai ne.

Suvaržius įvažiavimą iš Lietuvos, dar greičiau musų jaunimas ištautės, jeigu tik jisai neturės sau tinkamų vadų.

Pats svarbiausis musų išeivijai laikas dabar yra. Po penketos metų bus jau pervėlu. Turime visose kolonijose pasirupinti sukurti Kolegijos Remėjų burius. Tik sutartinai tą darbą veikiant galėsime užbrėšto tikslo pasiekti.

Tą sunkų Kolegijos steigimo bei jos vedimo darbą lietuvių išeivija Amerikoje pavedė, kaip žinote, Marijonų Vienuolijai. Marijonai sutiko ir darbą pradėjo. Jau pačią svarbiau-

siają Kolegijos pradžią turime. Yra užtenkamai patogioje vietoje nupirkta žemės; yra jau pastatyta ir pačios Kolegijos pradžia — pats vidurys. Ten jau ruošiami busimai Kolegijai mokytojai, padaryta High Schoolės ir Kolegijos pradžia. Reikia tik gausaus pritarimo tam pradėtam darbui; reikia pristatyti nauji namai prie esamų, kad galėtų pasidaryti tikroji prasmė Kolegija.

Gerb. Remėjai ir gerb. Remėjos malonės pasidaruoti Kolegijos kurimo darbe, paieškodami daugiau Remėjų bernaičių Kolegijai.

Garbės Remėjams jau paduota padaryti garbės diplomai. Jie yra vieno Lietuvos dailininko piešti. Neužilgo Remėjų Centras išsiuntinės juos garbės Remėjams.

Į Centrą rašant galima vartoti du adresu: 1) Rev. V. Kulikauskas, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. ir antras: Rev. Director Marian Hills Cillege, Hinsdale, Ill.

Į nuolatinius Remėjus įsirašė:

Zofija Jankutė, iš Brooklyn, N. Y. . . . \$5.00
B. P. Valutkevičius, iš Detroit, Mich. . . \$5.00
J. Ajauskienė, iš Brighton, Mass. \$3.00

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

Šv. Magdalena.

KLAUSIMAS. Norėčiau žinoti, kas atsitiko su šv. Magdalena Jėzui į Dangų įžengus. Kiek aš neskaičiau Evangelijas, o apie ją daugiau nei žodžio neradau.

Magdalena M. "L." sk. iš Chicagos

ATSAKYMAS. Gerai Tamsta darai, kad šv. Evangeliją skaitai; bet, Gerbiamoji, neieškok ten to, kas nėra parašyta. Kas atsitiko su Marija Magdalena Išganytoju į Dangų įžengus, tikrų žinių neturime. Sulig francuzų padavimu ji kartu su savo broliu Lozoriumi ir kitais krikščionimis atvykusi į miestą Marseilles, į Franciją. Ten, atsiskyrus nuo visų žmonių išgyvenusi dar 30 metų, o paskui mirusi.

Atgaila.

KLAUSIMAS. Labai man nesmagu matyti, kaip žmonės, vos tik atlikę išpažintį, skubina prie šv. Komunijos. Prašau "Laivo" redakcijos paaiškinti jiems, -- kad negerai daro.

B. B. "Laivo" sk-ja iš Montreal, Kanada.

ATSAKYMAS. Tamsta visai mūsų neklausi, kaip yra geriau daryti, o tik norėtumei, kad mes kitus pabartumėm. Mes nieko nebarame, o vien atsakome į paduotus klausimus, kad tuo budu pasitarnavus mūsų skaitytojams. Taigi, Gerbiamieji "L." skaitytoja, ir Tamstos norą išpildome.

Tamsta klysti manydama, buk reikia butinai po išpažinties tuč tuojau atlikti atgailą, o paskui tik eiti prie šv. Komunijos. Tiesa yra, kad toks paprotys yra

pagirtinas, bet ir atgailos nesusėjęs atlikti gali eiti prie šv. Komunijos. Nei kokio čia nusikaltimo nėra, tik reikia pasirupinti galimai geriau prisiruošti priimti Išganytoją į savo širdį.

Kunigų Komunija.

KLAUSIMAS. Girdėjau žmones kalbant, kad sekmadieniais laikydami kunigai Amerikoje dvejus šv. Mišias tik per vienas priima Komuniją, o per kitas nepriima. Malonėkite paaiškinti.

N. N. iš Cicero, Ill.

ATSAKYMAS. Sekmadieniais ir šventėmis kunigai Amerikoje kur to reikia laiko dvejus šventas Mišias ir per abejas pilnai priima šv. [Komuniją. Tik per pirmutines Mišias neplauja kieliko su vynu ir vandenių kaip kad per antrąsias Mišias.

Asmuo.

KLAUSIMAS. Koku budu žmogus išsivystė į asmenį?

"L." sk-jas iš Montreal, Canada.

ATSAKYMAS. Tamstos labai trumpas klausimas, bet neaiškus apie kokį asmenį nori klausti: ar grynai žmogiškąjį, ar juridinį asmenį, ar moralį asmenį. Kiek Tamstos mintis atspėjame, Tamstai neaišku kaip žmogus išsivystė į žmogiškąjį asmenį. Be žmogaus asmenybės dar turime kitus asmenis: angelų ir švenčiausios Trejybės tris Asmenis. Šiuos už žmogų aukštesnius asmenis paliekame nuo šaliai, dabar nesvarstome. Svarstom žmogaus asmenybę, pirmiausiai turime atsakyti į klausimą, kas yra žmogaus asmeny-

bė, kas sudaro žmogų kad jis yra žmogus, o ne gyvulys, ar priešingai — bėkunė dvasia. Kaip patį žmogų sudaro du skirtingu elementu: kunas ir protinga nemari sie-la, taip ir žmogaus asmenybė turi abiejų privalumus. Šiuo žvilgsniu žmogus yra ki'niausias Dievo padaras visoje pasaulio regimo visatoje. Koku gi budu išsi-

vysto? Žmogaus žmogiškajai asmenybei nėra reikalo vystytis. Nuo to momento, kada Dievas sujungė žmogiškam kunui sielą, nuo to momento jis jau yra žmogus su savo žmogiškąja asmenybe. Ir dar neišsivysčiusios pilnai žmogaus asmenybės kudykyje jam gyvybės atėmimas, lygi yra žmogžudystė su visomis kitomis.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimts ir aštuoniasdešimts metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, neriškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI PIKTI, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasekmingai siunčiam pinigų ir
Parduodam Laivakortes.